

Szemezgető A Lélek Szava 2012/ 1. - nagybőjti - húsvéti - számából

**A Szemezgetőben csak rövidített formában,
ill. részleteket közlünk A Lélek Szava cikkeiből.
Ha a teljes szöveggel is szívesen megismerkedne
a kedves Olvasó, keresse A Lélek Szavát
a katolikus könyvesboltokban, ill. templomokban!**

**Az előfizetésről a 2011/5. számban találja meg
a szükséges információkat, ill. az impresszumban.
A terjesztés címei is megtalálhatók ugyanitt.
Nagy segítség lenne, ha ajánlaná lapunkat plébániáján,
ismerőseinek, esetleg vállalná a helyi terjesztését is, még
ha csak egy-két példány továbbadása, eladása
erejéig is. A sajtóapostolkodással részt vehetünk
a keresztény értékrend terjesztésében,
a közszellemformálásban,
a lelkeség mélyítésében. Minderre a mai szellemi-lelki
zűrzavarban égetően szükség van.**

**(Az oldalak számozása ezúttal a
lap eredeti oldalszámozását
követi, ezért nem mindenhol
folyamatos.)**

A TARTALOMBÓL:

XVI. Benedek pápa nagyböjti
üzenetéből

A böjt kaput nyit az Istennel
való találkozáshoz (fordítás)
Gondolatok a béke világnapi
üzenetből

A HIT ÉVE

XVI. Benedek: A világ világossága;

Erdő Péter: Egyház, kultúra,
társadalom c. könyvéről

HISZEK! – Slachta Margit
Credoja I.; Sztrilich Ágnes
testvér a Credoról; Ágnes
testvér állami kitüntetése

Medugorje változtatta meg a
Passio főszereplőjének életét
„Nyújts feléje védő kart...” –
(Püspökeink a hazánkat ért
támadásokhoz)

Földrészekén átívelő
életvédő zarándoklat

Országos Lelkipásztori Napok
Az új, átalakult szerzetesség
fogja megmenteni a világot
(Walter Nigg)

Európai imaházak találkozója
Augsburgban

„... Mint a villám, hasított
belém, hogy Ő ÉL!” (Gréti)

Nővérem halálára

Zarándoklat Krisztus
köntöséhez

NEMZETI IMA

a Mária Rádióon keresztül

Nemzetünk és az egész nyugati kul-
túrkör sok szempontból belső válságot
él át. Sokakban eluralkodott az elke-
sередés, a reménytelenség. Sok em-
bernek nincsenek eszményei, ame-
lyekért őszintén tudna lelkesedni. Sok
embert kísért a belső üresség, sivatag
érzése (vö. XVI. Benedek pápa:
Ubicumque semper).

A MÁRIA RÁDIÓ 2012. február 22-től
nemzeti imát indít határon túli és
anyaországi Mária-kegyhelyekről min-
den este 20 órától.

Az ima célja, hogy a nemzetért fele-
lősséget érző emberek együtt fordul-
janak Istenhez. A nemzeti imába a rá-
diókészülékek előtt minden család be-
kapcsolódhat.

(Aki teheti, egy égő mécses tegyen ki
az ablakába, jelezvén ezzel hogy
csatlakoztak a nemzetet átívelő imá-
hoz, s hogy abban az otthonban jelen
van Krisztus, a világ Világossága.)

A Mária Rádió e közös imát minden
nap más helyszínről közvetíti, többek
között Bodollóról, Celldömölkéről,
Doroszlóról, Máriapócsról, Mátrave-
rebély-Szentkútról és Csíksomlyóról.

A Szentírás beszámol arról, hogy ha
egy ember vagy egy közösség nagy
bajban van, akkor teljes erejéből az
Úrhoz kell kiáltania. Így kiáltott Is-
tenhez az ellenségtől szorongatott
nép, a babiloni fogságban sínylő kö-
zösség, és így kiáltott Krisztushoz a
vak Bartimeus is (vö. Bír 3,9; 1Kir
8,48-51; Mk 10,47). Isten ezt a mély-
ből feltörő kiáltást meghallgatja.

Kezdeményező: Székely János püspök.

Műsorigazgató: Dúl Géza atya,
műsorszerkesztők: Prontvai Vera és Osvay
Péter.

A nemzeti imába kapcsolódó kegyhe-
lyek, közösségek jelentkezését az
info@mariaradio.hu e-mail címre várják.

A Szentatya idei nagyböjti üzenetének alapjául Pál apostol zsidókhöz írt levelének ez a mondata szolgál: „**Figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást**” (Zsid 10,24).

„A nagyböjt ismét alkalmat ad arra, hogy a keresztény élet középpontjáról elmélkedjünk: a felebaráti szeretetről.

Ez ugyanis alkalmas időszak, hogy Isten igéje és a szentségek segítségével megújulva folytassuk hitbeli utunkat, személyesen és közösségileg egyaránt. Ezt az utat az imádság és a megosztás, a csönd és a böjt jellemzi, miközben várjuk, hogy átéljük a húsvéti örömet” – kezdi levelét.

„FIGYELJÜNK EGYMÁSRA...”

A Szentatya arra figyelmeztet minket, hogy **ne legyünk részvétlenek, közböbök testvéreink sorsa iránt**. Ez a magatartás ma sok esetben a „magán-szféra” tiszteletben tartásának látszatát ölti magára, pedig valójában önzésből fakad. Isten ma is azt kéri tőlünk, hogy testvéreink „örzői” legyünk (vö. Ter 4,9), hogy gondját viseljük egymásnak, **felelősséget vállaljunk egymásért**, hiszen mindnyájan Isten szeretett gyermekei vagyunk, egymásnak **testvérei**. Ha így nézünk a másik emberre, felfakad szívünkben **a szolidaritás, az irgalmasság és az együttérzés**. – A másik iránti figyelem azt jelenti, hogy **a jót kívánjuk számára**, fizikai, erkölcsi és lelki szempontból egyaránt. Észrevesszük, hogy mire van szüksége, azt tesszük, ami neki jó, és arra vágyunk, hogy ő is megnyíljon a jóra.

Mi akadályozza ezt a testvéri szeretetet? – teszi fel a kérdést a Szentatya.

Gyakran az anyagi gazdagság, vagy hogy a saját érdekeinket és aggodalmainkat mindenképpen elé helyezzük...

„... HOGY SZERETETRE ÉS JÓTETTEKRE BUZDÍTSUK EGYMÁST”

Együtt kell haladnunk az életszentség útján. A Szentatya bátorít minket, hogy **a nagyobb karizmákra vágyjunk**, s hogy **egyre nagyobb, tettekben megnyilvánuló szeretetre ösztönözzük egymást**, és eljussunk a szeretet teljességére.

Sajnos mindig jelen van a kísértés, hogy lanyhák legyünk, hogy elfojtsuk a Lelet, hogy vonakodjunk „kamatoztatni a talentumainkat”, amelyeket saját magunk és mások javára kaptunk (vö. Mt 25,25)

Bővebben lásd a lap 4-5. oldalán!

A böjt kaput nyit az Istennel való találkozáshoz

Manapság, amikor a fogyasztói társadalom ellenhatásaként (?) divatba jöttek a különféle tisztítókurák, speciális diéták, bioétkezés, különösen is érdekes és nagyböjt táján aktuális kicsit rátekinteni, hogy mit mond a Szentírás a böjtről, mit jelentett a választott nép, az őskeresztények számára és az újkori egyház életében.

Erről ad rövid áttekintést FRANZ SCHMAL: A BÖJT TEOLÓGIAI SZEMPONTBÓL című tanulmánya. (A Geist und Leben c. lapban megjelent írást Sz. Á. testvér fordítása nyomán, rövidített, szerkesztett formában közöljük.)

BÖJT AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

Érdekes, hogy a választott népnek évente csak egyszer kellett kötelező jelleggel böjtölnie, a „*Kiengesztelőds*” napján, de ez annyira szigorú előírás volt, hogy aki áthágta, azt kiközösítették a népből. Ennek a böjti napnak *istentiszteleti* jellege volt.

Emellett természetesen volt szabadon vállalt böjt, amelynek inkább *bűnbánati* jellege volt, s arra szolgált, hogy **erőt adjon az imának.**

.....

... az Ószövetség két csúcspontját, Isten megjelenését Mózes és Illés előtt, negyvennapos böjt készítette elő. A böjt itt teljesíti legmagasztosabb, azaz misztikus funkcióját: **kaput nyit az Istennel való találkozáshoz.**

A BÖJT AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Máté és Lukács elbeszéli, hogy *Jézus nyilvános működését negyven napi böjttel kezdte.* Sokan csodásnak tartják az ilyen hosszú böjtöt, pedig valójában voltak mások is, akik ennyi ideig, sőt akár továbbra sem vettek magukhoz táplálékot, s mégsem lett különösebb bajuk. Az Úr böjtje szorosan összefügg életének központi titkával, a Húsvét-misztériummal. Számára is *az önmegtagadásnak és a megvilágosodásnak* a gyakorlata a böjt.

.....

A hegyi beszédben Jézus világosan utal a három aszketikus elvre: ima, böjt, alamizsna. Ezzel egyértelművé válik az is, hogy az Újszövetség vallásához hozzátartozik a böjt, Jézus csak a farizeusok helytelen böjtölésétől óvta tanítványait.

.....

← *Sieger Köder: Emmausz*

BÖJT AZ ŐSEGYHÁZBAN

A *Didache* nevű irat Észak-Szíriában keletkezett, 50-70 körül. Azt olvassuk benne, hogy **a keresztények hetente kétszer böjtöltek**, kedden és pénteken. A keresztség felvétele előtt egy-vagy két napig böjtöltek a megkeresztelendők, és ez a keresztség kiszolgáltatóinak is ajánlott volt. A *Didache*-ben van egy mondás, ami lehet, hogy magától Krisztustól származik: „*Böjtöljetez üldözöttekért!*” Az őskeresztények *az üldözöttekért, a bebörtönzöttekért* is böjtöltek, és az így összegyűjtött ételmezt elvitték a börtönökbe vagy a szegényeknek adták.

Az Eukarisztia vételezése előtt – melyben az Úr szentségi, rejtett, de valóságos jövetelét látták, sőt az Úr végleges eljövetelét elővételezték benne – *imádkozva, böjtölve virrasztottak* éjszakánként.

A böjt az egyházatyák idején és a középkorban

Ennek olyan gazdag a szakirodalma, hogy itt nem tudjuk összefoglalni. Mindenesetre ebben a korszakban igen nagy hangsúlyt nyert a böjt.

ÚJKOR

Az újkori böjtölés története inkább szomorú. A jólét és a gazdagság megfojtja azt. Akarva-akaratlan még az egyházi tekintély is elősegítette ezt, amikor ahelyett, hogy tanítást adott volna az igazi böjtről, szinte teljesen eltörölte a böjti előírásokat.....

Az újkorban is voltak, akik a böjt által túlléptek a közepszerűségen, akik gyakorolták és terjesztették a helyes böjtölést. Közéjük tartozott Szent Ignác, Szalézi Szent Ferenc, XIV. Benedek pápa is. Sőt, keletkeztek újabb szerzetes közösségek is, melyek a böjtöt minőségileg és mennyiségileg is újra felfedezték. (Karmeliták, karthauziak, trappisták.)

Mégis *a böjtölés megújulásának komoly reménye csak az utóbbi évtizedekben merült fel, éppen az orvostudomány révén. A böjt mint a gyógyulás eszköze egyidős az emberiséggel. ...*

... A böjt csöndes időszakából hihetetlen nagy áldás fakadna, ha ismét szokássá válna. Felnőne ezen keresztül egy új, egészséges nemzedék, mely ismét tud imádkozni, mely képes hordozni a nemzetek békéjét, mert csak az erősek és egészségesek képesek békében élni.

A teljesebb szöveg a lap 6-8. oldalán olvasható!

Nevelés az igazságosságra és a békére

Egyházunk- tája

A Szentatya hagyományos BÉKE VILÁGNAPI ÜZENETÉBEN – mint a bevezetőben írja – az idén a *fiatalok igazságosságra és békére való nevelését* állítja a középpontba. Az alábbiakban rövidített formában közöljük a pápa gondolatait. Valójában a nevelés témája kapcsán mindannyiunkhoz szól az üzenet, életünk alapvető feladatáról, céljáról, a mai világ kínálta veszélyes tendenciák, kihívások közepette...

Itt csak néhány idézetet ragadunk ki a pápai üzenetből.

Mindenekelőtt arra buzdít a pápa, hogy **bizalommal tekintsünk a 2012-es évre. A mostani válság gyökerei elsősorban a kultúra és az emberről alkotott felfogás terén keresendők.**

.....

A nevelés elsődleges helye a család, hiszen az első nevelők a szülők. ... Olyan világban élünk, amelyben a család és maga az emberi élet is folyamatos fenyegetettségnek van kitéve. ...

A nevelői feladatot ellátó intézmények vezetőihez fordul ezután a pápa: biztosítsák a családok számára, hogy a gyermekük olyan képzést kaphasson, ami nem áll ellentétben lelkiismeretükkel és vallási elveikkel. ...

... A politikai vezetők segítsék kézzelfoghatóan a családokat és a nevelő intézményeket abban, hogy a nevelés jogát és kötelességét gyakorolhassák. ...

A mai társadalomban **a tömegtájékoztató eszközök** nem csupán tájékoz-

tatást adnak, hanem alakítják is az emberek szellemét, s ezért ezek is jelentősen hozzájárulhatnak a fiatalok neveléséhez.

Végül: **a fiatalok maguk is felelősek** azért, hogy ők maguk is megélik azt, amit a körülöttük élőkől megkívánnak.

... a nevelés elsődleges célja, hogy megtanuljunk felismerni az emberben a Teremtő képmását...

... A nevelés feladata **felkészíteni a valódi szabadságra.** Ez nem a kötöttségek hiányát, a szabad akarat önkényét vagy az én uralmát jelenti. ...

... a szabadság gyakorlása szorosan összetartozik a természetes erkölcsi törvénnyel.

... Ahhoz, hogy valóban **békességszerzők** legyünk, **nevelni kell saját magunkat az együttérzésre, a szolidaritásra, az együttműködésre, a testvériességre.**

Nem az ideológiák menthetik meg a világot, csak egyedül az, ha az élő Istenhez fordulunk, aki maga az örök szeretet. ...

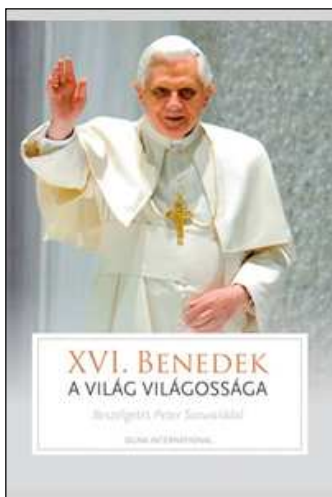
A HIT ÉVE

... A HIT ÉVE 2012. október 11-én kezdődik, a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 25. évfordulóján, és 2013. november 24-én, a mi Urunk, Jézus Krisztus egyetemes királyságának az ünnepén fejeződik be. A megnyitás időpontja egyben a KEK kiadásának a huszadik évfordulója is. Ez a dokumentum a II. Vatikáni Zsinat hiteles gyümölcse.

A 2012 októberében tartandó Általános Püspöki Szinódus témája: Az új evangelizáció a keresztény hit továbbadása érdekében lesz.

Ma, a hit alapvető krízisének idején Benedek pápa a hit évének meghirdetésével **hitünk felszítására** hív, arra, hogy fedezzük fel újra a hit útját, **újítsuk meg az Istennel, Jézus Krisztussal való kapcsolatunkat**. A Szentatya felszólít arra, hogy **valljuk meg nyíltan a hitünket, Isten népének Krédóját**, tegyünk tanúságot a hitünkről. A hit éve egyben hitünk továbbadására, az **új evangelizációra** is hív. Fontos hitünk tartalmának ismerete (ehhez rendelkezésünkre áll a KEK, a Katolikus Egyház Katekizmusa), és legalább ilyen fontos szívünk megnyitása...

(XVI. Benedeknek a hit évét meghirdető apostoli levelét – melyet Sztrilich Ágnes testvér fordított le – lapunk egy következő számában ismertetjük részletesebben.)

XVI. Benedek:

A világ világossága – A pápa, az egyház és az idők jelei

XVI. Benedek pápának nagy sikert aratott, szenzációként értékelt könyve immár magyar nyelven is olvasható.

... **A világ világossága egy hosszú beszélgetés lenyomata**, amelyre Castel Gandolfóban, a pápa nyári rezidenciáján került sor, 2010. július utolsó hetében **Peter Seewald** újságíró és XVI. Benedek között. ... A pápa nem tér ki egyetlen kérdés elől sem...

A könyv **Erdő Péter bíboros**, prímás, esztergom-budapesti érsek személyes ajánlásával jelent meg, a Duna International Könyvkiadó gondozásában. ...

Erdő Péter: Egyház, kultúra, társadalom

A tavalyi év végén jelent meg a Szent István Társulat kiadásában a küllemében és tartalmában is impozáns, több mint hétszáz oldalas kötet, amely Erdő Péter bíboros prímás **1993. és 2011. között elhangzott beszédeit, megjelent interjúit és írásait** tartalmazza. ...

Egyházunk-tája rovatunk teljes szövegét ld. a lap 9-12. oldalán!

HISZEK!

A Szentatya a *Hit évét* meghirdető üzenetében felszólít minket arra, hogy valljuk meg hitünket, az Egyház Krédójának gyakoribb imádkozásával, személyessé tételével is. Ennek szellemében tesszük most újra közkinccsé Slachta Margit testvér Crédóját, amelyet az 1944-es római tartózkodása idején fogalmazott meg, amikor XII. Piusznál közbenjárt a szlovákiai zsidók érdekében. (Ennek eredményeként, a pápa személyes intézkedésére a Szlovák Püspöki Karnak sikerült megakadályoznia a szlovákiai zsidók deportálását.)

Margit testvérnek ez a Crédoja az Egyház hitvallásának egyéni kifejtése, az idők jeleire való alkalmazása – és egyben írója közéleti küldetésének lenyomata is. Tudjuk, hogy Margit testvérnek a magyar Parlament első női képviselőjeként sem politikusi ambíciói voltak. Ő azért vállalta a közéleti tevékenységet, azért küzdött, hogy a tízparancsolat, a krisztusi értékrend érvényesüljön a közéletben. A lelkek

megújulásával, belülről kiindulva egy új, krisztusi világ előhírnökeinek kell lennünk, azért kell imádkoznunk és dolgoznunk, hogy újra Lélekkel teljen el a társadalom, hogy a lelkekben megvalósuljon Isten országa – fogalmazta meg több ízben.

Ebben a számunkban a Credo 1. részét közöljük, melyben az Atyával kapcsolatos hitét vallja meg Margit testvér. (Lapunk következő számaiban közöljük a folytatást: a Megváltóról, a Szentlélekről, az Egyházzal, örök életéről megfogalmazott gondolatait és a befejező ünnepélyes hitvallást.)

A CREDO szövege után *SZTRILICH ÁGNES testvérnek* ehhez az első részhez kapcsolódó gondolatait, vallomását tesszük közzé, amely még inkább rávilágít, mennyire prófétai, és ma, az új diktatúrák árnyékában is megrendítően aktuális alapító testvérünk hitvallása...

Slachta Margit: *CREDO*

HISZEK A MINDENHATÓ ISTENBEN – aki Magát és az erkölcsi világot a Tízparancsolatban kinyilatkoztatta.

I. HISZEK AZ ATYAISTENBEN,
mindenek Teremtőjében,
minden embernek Atyjában,
minden létezőnek Birtokosában,
minden hatalomnak Kútfejében,
minden jognak Forrásában,
minden törvényszerűség szerzőjében,
mindenek Jutalmazójában és
Büntetőjében,
a mindenség Kormányzójában,
mindenek Uralkodójában,
minden számonkérés Urában.

HISZEK TEREMTŐ ATYÁNKBAN:
Aki az embert társul veszi
a teremtésben,
Aki őt részelteti a szülői méltóságban,
Aki vele osztozik a birtoklásban,
Aki neki részt enged a hatalomban,
Aki őt felemeli a jognak hordozására,
Aki őt képesíti törvényhozásra,
Aki neki hatalmat ad bíraskodásra,
Aki őt bevonja kormányzásra,
Aki őt felkeni uralkodásra
– *De mindenben kötelezi számadásra.*

Vallom Teremtőnk atyaságában:

az embertestvériséget és az emberi

egyetemességet,

az *Istentől függés mellett az emberi szabadságot,*

a viszonylagosság mellett az emberi önrendeltesét.

Vallom, hogy:

embernek ember, szervezet, állam nem birtokosa, ember embernek, szervezetnek, államnak nem tulajdona,

Isten ellen nincs érvényes törvényhozás, az Ő szent akaratával szemben bűn a jogfosztás, ember nem engedheti meg, amit Isten nem akar, földi hatalom meg nem tilthatja, amit Isten megenged, nem parancsolhatja, amit Isten tilalom alá vetett!

Hiszek Teremtő Atyánkban, Mindenek Urában!

A Rómában megfogalmazott Credóról

Margit testvérrel együtt vallom és vállalom, hogy Isten a mindenható – és nem az ember, akiről azt állítják a reklámok, a guruk és tudományosnak állított kutatások, hogy „mindent megtehetsz, mindenre képes vagy”. Igen, hiszem, hogy nem népszavazás, nem az EU törvényekhez való jogharmonizáció, nem lobbicsoportok, nem a gyógyszer- és fegyvergyárak döntenek el, hogy mi erkölcsös és mi nem. Nem ember dönti el, mettől meddig ember a megfogant és halódó élet; és paráznaság a szabad szerelem igazi neve, s nem alapvető emberi jog, hanem bűnös deviancia a kiélt homoszexualitás.

Hiszem-vallom, hogy **a Mindenható kinyilatkoztatta magát és az erkölcsi világot, összefüggéseket a Tízparancsolatban,** kinyilatkoztatta, és nem népszavazásra bocsátotta. Hiszek az Atyaistenben, a Teremtőben, a Létező valóság tulajdonosában, aki maga a Hatalom! Az ember korábban is a halál osztogatójaként tetszelgett, ma már az élet-halál uraként, az élet adójaként is Isten akar lenni. Hatalmára féltékenynek tartja a római pápát, az Egyházat – az Istent –, amikor az felemeli intő szavát: eddig és ne tovább – ez a pusztulás útja.

Igen, vallom, vállalom, azaz kiállok érte – hogy **embernek ember, szervezet, állam nem birtokosa, nem tulajdonosa.** Vallom ezt ma is, amikor a piac, a human-power management tervezi meg a munkanélküliek és hajléktalanok közgazdaságilag „normális arányát”! Vallom ezt ma is, amikor milliós nagyságrendet ért el a modern gyermek-janicsárok, katonák létszáma, akiket gyilkolásra képeznek ki és vetnek be a hatalmasok; amikor kormányok, államok gazdasági életének alapjává teszik a drogereskedelmet.

Vallom, hogy **embernek, kormánynak nincs joga megengedni azt, amit Isten megtilt,** ami pusztítja az ideigvaló és örök életet (lásd drogliberalizáció, prostitúció, abortusz, eutanázia). ***Folytatjuk!***

Sztrilich Ágnes testvér kitüntetése

A Magyar Rendfőnöknői Konferencia felterjesztésére **2012. március 14-én a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje** állami kitüntetésben részesül Sztrilich Ágnes testvér.

(A kitüntetésre való **felterjesztés Kovács Piroška Mária FDC nővér által írt indoklása** honlapunkon és a Magyar Kurírban is olvasható.)

Medugorje változtatta meg a Passió főszereplőjének életét

James Caviezel, Mel Gibson Passio című filmjének főszereplője egy interjúban arról nyilatkozott, hogyan újították meg a hitét a

Medugorjével kapcsolatos élményei. Szólt a film készítésének műhelyitkairól is. A magánéletében is megélt, mély hite tette lehetővé ennek a nem mindennapi szerepnek a hiteles megformálását. A Hollywood nagy ígéretének tartott, 43 éves színész a Passió óta (2004.) alig kap szerepet. Egy hívő közösség előtt azt nyilatkozta: ez a szerep akkor is megérte, ha a karrierjével kell fizetnie érte. ...

Első medugorjei látogatása meghatározó volt számára. ...

... „Ha Medugorje nem lenne, nem vállaltam volna Krisztus szerepét a Passióban – mondta a színész –, hiszen tudtam, hogy aki Krisztust alakítja, annak nagyon közel kell lennie

hozzá. Én Medugorjében nyitottam meg a szívemet az ima és a szentségek felé. Mindennap gyóntam és szentsegítményen vettem részt. Mel Gibsonnal együtt vettünk részt a latin nyelvű szentmiséken.

... Medugorjének köszönhetem, hogy hinni kezdtem, hogy Jézus valóban jelen van az Eucharisziában, és megbocsátja a bűneimet. Ott tapasztaltam meg, micsoda ereje van a rózsafüzérnek, és mekkora ajándék, ha az ember mindennap szentmisén vesz részt.”

„A Passió filmezésekor csináltattam egy belső zsebet a ruhámba, ahová betettem néhány ereklyét, köztük Krisztus keresztyének egy darabkáját. Azt akartam, hogy Jézus valóban jelen legyen, mert a nézőknek könnyebb lesz őt látni, ha én is órá tekintek. Ezért az utolsó vacsora jeleneténél kérésemre a pap az Oltáriszentséggel a kezében állt az operatőr mellett, és együtt közelítettek felém. A néző nem is sejtje, hogy a szemem ragyogásában valóban Jézust, a Szentostya visszatükröződését látja. A keresztre feszítés jeleneténél ugyanez történt: ott volt a pap, kezében az Oltáriszentséggel, én pedig egyfolytában imádkoztam.”

„Az utolsó jelenetnél meghúzódott a vállam, és kiugrott, valahányszor valaki hozzáért a kereszthez. Az ostorozás jeleneténél kétszer eltalált a korbács, amitől 14 cm-es seb lett a hátamon. Közben tüdőgyulladást kaptam. ...”

Bővebben ld. a lap 16. oldalán!